

Uddrag af erindring fra Maren Vest (udgivet i bogen Raske fjed: ti arbejdende kvinders livserindringer, nedskrevet i 1932).

Maren Vest skriver om forholdene på landet på Sjælland omkring starten af 1900-tallet. Her beskriver de første par år efter, at hun er blevet gift:

Det første Aar døjede vi meget med Sygdom, og flinke Mennesker fra den Landsby vi boede i, kom og bragte Mad til os. Den lille Pige, der blev født, da vi havde boet der nogle måneder, var meget svag og døde et Fjerdingår (1/4 år) efter (...)

Til Foråret flyttede vi derfra til en anden By, hvor vi arbejdede begge to på en Gård. Der var vi kun et halvt år. Så flyttede vi til en anden By. Denne Vinter arbejdede min Mand med at slå med Plejl (tærskede korn). Om Foråret fik han i en anden By arbejde på et Teglværk. Vor første lille Søn var ikke uden en Månedstid, da vi flyttede derhen, og han var så meget syg det meste af Sommeren. Han kunne næsten ikke tåle Mad, men han måtte alligevel med ud i Roemarken, når jeg var ude at luge Roer. Jeg var nødt til at gå på Arbejde, og hjemme var der ingen til at passe på ham. Ved Høstens Tid måtte jeg sætte min Dreng i Pleje og gå ud at vaske om Dagen (...)

Der var vi i halvandet år, så flyttede vi igen til en anden By, hvor vi havde alt forefaldende Arbejde, og jeg også måtte gå i Marken. En Tid var Manden ved et Teglværk, men der var det Skik, at man drak hele Lønnen op, så der var ikke godt at være. Der var heller ikke ret meget Arbejde, så der var vi kun i et år, så flyttede vi til en anden By, hvor min Mand arbejdede på Gaarden, og jeg gik og malkede og desuden havde alt forefaldende Arbejde. Mens vi boede her, fik jeg Tvillinge, to små Piger. De levede kun i eet Døgn, og de kom i én Kiste (...)

To Måneder efter kom vi til Byen (København) at bo. Manden fik her Arbejde på et Jernstøberi.

ARBEJDERMUSEET